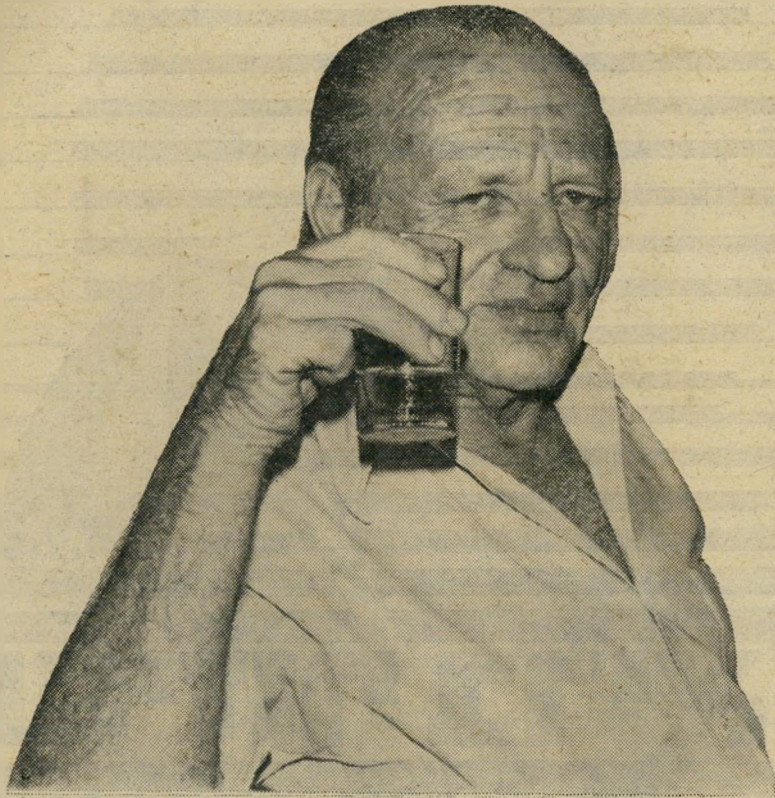

השייח' של שארם

ראש-מינהל אלוני
לקנות בזול

לחתום חוזה עם המדינה על המשך חכירת שטח הקרקע שלו (60 דונם). הכונס פירסם מיכרז למכירת חלק מן הציוד הזכויות בקרקע. חברת נאות אופיר בסני, של המלונאי חיים שיף, שהפעיל מלון בשם חרינה שארם, הציעה מיליון

כ אשר התמנה עורך-הדין יעקוב אמיתי למפרק חברת נווה-מידבר בי שארם-אלישיח, באפריל 1979, ידע כי הוא נכנס לקן של שרצים. אולם הוא סבר כי השרצים מקורם, רובם ככולם, בעבר שהוביל לפירוק החברה. שכן הי

מעשים מוזרים נעשו בין המלונאי חיים

שיף ובין ראש מינהל סיני, ראובן

אלוני, ויועץ ראש-הממשלה רפאל איתן

לירון האומלל, שהוקם לפני 10 שנים בהשקעה של חמישה מיליון לירות, על-ידי קבוצת משקיעים מלוס-אנג'לס, בראי שות אמנון ברנס, ירדו של אשר ידליו, נכנס לקשיים. הוא נמסר לקופת-חולים, לפי הוראת ידליו, כדי להציל את ברנס מאבדן כספו. למעשה קיבלה קופת-חולים

לירון תמורת העיסקה. בעת הדין בי בית-הדין הפטר התנגדו נציגיו של אלוני למכירת הזכויות בקרקע, ושיף רכש את הציוד בילבד תמורת 600 אלף לירות. הכונס, עורך-הדין יעקוב אמיתי, תיאר השתלשלות זו בבקשה בדרך המרצה שהגיש לבית-הדין הפטר, והמשיך:

קרוואנים קטנים לרפאל איתן. איתן לקח את הקרוואנים למופעל לייצוא-דגים, שבו היה שותף עם יהודה שגב. המפעל היה של חברה בשם טרופי פיש. רפי איתן גם קיבל שני מקררים. כמו כן הוצא ציוד משטח המלון והועבר למלון של חיים שיף ולפיל הלבן. הועברו מיבנים, תנורי-אפייה גדולים, מזגנים, מקררים חש-

שהסדיר ראובן אלוני, בעלה של ח"כ שולמית אלוני, לחיים שיף. יעקוב אמיתי מייצג גם בעלי עסקים אחרים בשארם-אלישיח. במכתב שכתב בסוף 1978 לראובן אלוני, בשם ועד מתיישבי אופירה, הוא חוזר ופונה בעניין מיבנה-השירותים שהוקם על-ידי מינהל שארם של אלוני (המיבנה קרוי "הפיל הלבן", בשל הי

לריקון החלטות בית-המישפט מתוכנן,

אחרי שרוקנו מיתקני המלון בשארם

מליים, מיזרונים, קרוואנים, ציוד-עזר וי הלקי-חילוף, את הציוד הוציא דיאמנט באמצעות בדואים.

"דיווחתי פעמיים לכונס-הנכסים כי גזר בים ציוד, וגם צילמתי איך מוציאים אותו. שיף גם לקח את הגנרטור של החברה וי העביר למלון שארם שלו, וכן העביר שני חדרי-קירור על ציודם."

השקעה הכבדה בהקמתו — כעשרה מיליון לירות) זהו מיבנה-השירותים היחיד בי חוף אופירה. הוא נמסר בחכירה לחיים שיף, תמורת 80 אלף לירות לשנה. שיף משכיר, לדוגמה, אחת היחידות במיבנה ב-100 אלף לירות לשנה. הוא משכיר יחידות במחירים גבוהים, בניגוד להסכם בינו לבין אלוני. עורך-הדין אמיתי הת' לונן, בהמשך דבריו, על טיב השירותים המסופקים על-ידי שיף ועל חוסר הטיפול של המינהל בתלונות המתיישבים נגד שיף.

"בניגוד לחוק"

ר תיק בית-המישפט מופיע פרוטוקול של חקירה רשמית של כונס-הנכסים הרשמי, עזרה חבשה, בעניין לקיחת הציוד ממלון נווה מידבר. כך העיד ג'קי בן-מרגו, מנהל-האחזקה במלון שארם של שיף:

"מנהל מלון שארם, יעקוב דיאמנט, הורה לי לגשת למלון נווה מידבר, הנמצא סמוך למלון שארם, השייך לחיים שיף, ולטול ממנו ציוד כללל מזגני-אוויר, סככות, לפרק את הדיסקוטק על ציודו ולהעבירם אלינו, צינורות ואבזרים שונים. הציוד פורק והועבר שלושה חודשים אחרי מינוי כונס-הנכסים, בסוף אוקטובר—נובמבר (המשך בעמוד 67)

דברים מוזרים

מה קרה לרכוש של מלון נווה מידבר האומלל? שיף קנה חלק מן הציוד, ולא את כולו, והפעיל את המלון כחוכר משעם קופת-חולים, זמן רב לפני שקנה אותו מכונס-הנכסים באמצעות בית-המישפט. בתקופה זו, שבה רק הפעיל את המלון עבור קופת-חולים, ולא היה בעליו, אירעו לציוד של מלון קופת-חולים דברים מוזרים מאוד. בתיק בית-המישפט, הנוגע לכינוס-הנכסים, העיד מיכאל מיכאלוביץ, מפעיל מיסדת-דגים בשטח מלון נווה מידבר:

"נתנו קרוואנים לצבא, ונתנו ארבעה

מדינת ישראל וועדות (תאילנדיות) מכונסאי שיף ועובדות
למכור ביוקר

"לתימהון כונס הנכסים וחברת נווה מידבר בפירוק, בניגוד למוסכם עימו ובניגוד לדין, פעלה רשות מינהל-סיני של אלוני כדלקמן:

● איפשרה לחברה של שיף, באמצעות מנהלה חיים שיף, הסכס-חכירה על הקרקע להפעלת כפר הנופש, בתנאים נוחים ביותר.

● לא התנתה את ההסדר עם חיים שיף ברכישת הזכויות מכונס-הנכסים או בתשלום הסכום שהציע שיף לכונס-הנכסים.

● התעלמה מהליכי כינוס-הנכסים והפירוק, לא נענתה לפניות כונס-הנכסים והחברה בפירוק, והעבירה זכויות או פגעה בזכויות החברה בפירוק, וגרמה לפירוק נזקים הפסדיים."

החכרה מורה זו לא היתה היחידה

על עצמה את הניהול על המלון, והעברתו הרשמית לבעלות לא בוצעה עד היום.

כפי שסיפר מנהל חטיבת-המלונות של קופת-חולים בשעתו, מנדי פורת, בעדות בבית-המישפט, לא מנע הדבר מידליו להורות להעביר חלק גדול מן הציוד ל"בית-החולים של קופת-חולים באילת, ואת המזגנים למלון עין-בוקק ביס-המלח.

הפיל הלבן

ופת-החולים ניסתה להבריא את המיפעל, אולם מעצרו של ידליו הביא להסתלקותה מהמלון, ובשנת 1977 מונה למלון כונס-נכסים מטעם אחד הי נושים: הכונס סיכם עם ראובן אלוני, ראש מינהל סיני ושארם אלישיח, שאם ימצא קונה למלון ולציודו, יוכל הקונה